

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

Et nyt år kommer.
Det er dejligt at få lov til at tage imod det.

Da vi gik ind i år 2000 stod Johannes og jeg ude på Fruebjerg her i Grib Skov. Der var varslet alverdens sammenbrud indenfor IT-verdenen. Det var nærmest, som om jorden ville gå under. Da vi ved midnat stod ud på den høje bakke, var der helt stille. Vi kunne vi intet høre. Ingen kanonslag, og ingen raketter var at se. Vi blev klar over, at selv om vores IT-verden brød sammen, ville kloden fortsætte.

Det gjorde os tænsomme.

I det hele taget så gør mærkedagene os tænsomme. Derfor er det godt at stoppe op ved jul, nytår, fødselsdage og lignende dage i årets løb. Ellers fortsætter det ud i en køre.

Jeg har kendt en schweizer, der hvert år på sin fødselsdag gik op i bjergene. Når han kom ned, var han klar til at leve videre, tage mod det nye år.

Det er ikke alle, der får lov til det. En af vores trofaste medlemmer, Erika Nederby døde juleaften. Hun bliver bisat fra Ullerød Kirke fredag den 5. januar kl. 13.

Mie kommer og holder gudstjenesten. Alle er velkomne. Hendes to sønner inviterer efter gudstjenesten til mindekomsammen i mødelokalet.

Erika blev gammel og har levet et rigt liv. Hun har kun været syg i kort tid, først så det ud, som om hun kunne leve videre, men så kom der endnu en blodprop.

Hun er en af de sidste, der kunne fortælle om anden verdenskrigs rædsler. Hun kom med det sidste tog ud af Berlin, lige inden russerne kom. Hun flygtede til Sild sammen med sin mor. Der havde de familie. Senere fik hun uddannelse som væver, men da hun var så tynd, tog hendes mor mod tilbud om et ophold på en dansk efterskole. Dejligt at høre om noget af det gode, der blev gjort i Danmark mod tyskere efter krigen. Vi hører jo nok om, hvor dårligt de tyske flygtninge blev behandlet. Hun mødte sin tilkomne i Danmark. Kom til at bo i Hillerød, og som den flittige unge kvinde hun var, lærte hun sig dansk, så hun kunne varetage jobbet som sekretær for forstanderen på Grundtvigs Højskole.

Erika startede Esum Kajakklub sammen med sin mand. Inden længe vil vi kun mindes Erika som den unge friske kvinde, sådan er det heldigvis. Den triste tid med sygdom fortrænger vi.

Ære være Erikas minde.

Ida-Lykke Bang